ZBIÓR

UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY

ROK II Warszawa, dnia 13 lipca 1938 r. **Nr 38**

TREŚĆ:

109.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dnia 8 marca 1938 r., z wyłączeniem ostatniego zdania § 4 układu, mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze miasta Poznania i okolicy.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) zarządzam co następuje:

§ 1.

Układowi zbiorowemu pracy, z wyłączeniem ostatniego zdania § 4 układu, zawartemu w Poznaniu w dniu 8 marca 1938 r., nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich

przedsiębiorstw budowlanych na obszarze miasta Poznania i miejscowości: Malta, Starołęka, Golęczewo, Piątkowo, Świerczewo, Luboń, Żabikowo, Kobylepole, Chartowo, Żegrze, Ławica, Morasko, Strzeszyn, Fabianowo, Kotowo, Naramowice, Junikowo, Minikowo i Antoninek.

Tekst powyższego układu został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 25 maja 1938 r. (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy Nr 31, poz. 81).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

110.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o nadaniu układowi zbiorowemu pracy dla kelnerów z dnia 12 kwietnia 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów gastronomiczno-hotelowych na obszarze miasta Gdyni oraz miejscowości: Helu, Juraty, Boru, Jastarni, Kuźnicy, Chałup, Hallerowa, Władysławowa (Wielkiej Wsi), Chłapowa, Cetniewa, Lisiego Jaru, Jastrzębiej Góry, Tupadłów i Karwi.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) zarządzam co następuje:

§ 1.

Układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Gdyni w dniu 12 kwietnia 1938 r., nadaję moc powszechnie obowiązującą dla

wszystkich zakładów gastronomiczno-hotelowych nie wyłączając cukierni, kawiarni, mleczarni, piwiarni, jadłodajni, dworców, barów, klubów i tym podobnych zakładów sezonowych na obszarze miasta Gdyni oraz miejscowości: Helu, Juraty, Boru, Jastarni, Kuźnicy, Chałup, Hallerowa, Władysławowa (Wielkiej Wsi), Chłapowa, Cetniewa, Lisiego Jaru, Jastrzębiej Góry, Tupadłów i Karwi.

Tekst powyższego układu został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 27 maja 1938 r. (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy Nr 31, poz. 82).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

111.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dnia 16 kwietnia 1937 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze powiatów: będzińskiego i olkuskiego.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) zarządzam co następuje:

§ 1.

Układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Sosnowcu w dniu 16 kwietnia 1937 r., nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze powiatów: będzińskiego i olkuskiego.

Tekst powyższego układu został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 23 maja 1938 r. (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy Nr 31, poz. 80).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

112.

ZARZĄDZENIE KOMISARZA DEMOBILIZACYJNEGO

dla obszaru województwa pomorskiego i powiatu działdowskiego

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Gdyni z dnia 23 maja 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla szoferów zatrudnionych na dorożkach samochodowych na obszarze miasta Gdyni.

Na podstawie § 23 rozporządzenia z dnia 3 września 1919 r. o przyjmowaniu i wydalaniu robotników podczas okresu demobilizacji gospodarczej (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1500) zarządzam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dnia 23 maja 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla szoferów zatrudnionych na dorożkach samochodowych na obszarze miasta Gdyni, nadaję moc obowiązującą, poczynając od dnia 23 maja 1938 r.

Tekst orzeczenia podany jest w załączniku do zarządzenia niniejszego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy.

(—) *inż. H. Zagrodzki*
Komisarz Demobilizacyjny

1 zał.

Zał. do zarz. Kom. Demobil. z dn. 30.VI. 1938 r.

ORZECZENIE.

Komisja Pojednawczo-Rozjemcza w Gdyni, ustanowiona rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 331) działając na podstawie dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) w celu załatwienia zatargu dotyczącego warunków pracy i płacy dla szoferów zatrudnionych na dorożkach samochodowych na terenie miasta Gdyni, na posiedzeniu w dniu 23 maja 1938 r. w lokalu Inspektora Pracy 70-go Obwodu w Gdyni, w składzie ustalonym zgodnie z § 15 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456):

Przewodniczący:
inż. Józef Helbrecht
inspektor pracy 70 obwodu,

Ławnicy ze strony pracodawców:
inż. Stefan Strokowski,
dyr. Józef Kunert i
Gustaw Schmidt,

Ławnicy ze strony pracowników:
Mieczysław Jaroń,
Jan Tusk i
Józef Chajecki,

w obecności następujących uczestników zatargu:
ze strony pracodawców:

Związku Właścicieli Dorożek Samochodowych w Gdyni w osobach: *Stanisława Roszaka i Jana Szemiota,*

ze strony pracowników:
Klubu Szoferów na Pomorzu, filia w Gdyni, w osobach: *Stanisława Kiełczyńskiego* i *Jana Miciudy* oraz

delegacji szoferów w osobach: *Piotra Łunkiewicza, Jana Michalika* i *Adama Zborowskiego,*

po zbadaniu całokształtu sprawy, przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wysłuchaniu głosów stron, ustaleniu punktów spornych oraz po stwierdzeniu, że nie można doprowadzić stron prowadzących spór do ugody, na podstawie §§ 25 i 27 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) wydaje następujące orzeczenie:

§ 1.

Zakres orzeczenia.

Orzeczenie niniejsze obejmuje wszystkich właścicieli dorożek samochodowych na terenie miasta Gdyni i szoferów zatrudnionych na tych dorożkach.

§ 2.

Czas pracy, urlopy, wypowiedzenie.

Czas pracy szoferów, urlopy i wypowiedzenie umowy o pracę regulują obowiązujące ustawy.

§ 3.

Przyjmowanie szoferów.

Przyjmowanie szoferów dokonywa się w myśl obowiązujących przepisów.

§ 4.

Płaca minimalna.

Ustala się minimalne wynagrodzenie dla szofera zatrudnionego na dorożce samochodowej w wysokości 25% od wpływu brutto.

§ 5.

Kaucje.

Składanie kaucji przez szofera reguluje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1927 r. o kaucjach składanych w związku z umową o pracę (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 409), a w szczególności art. 1 tegoż rozporządzenia, w myśl którego pracodawca może przy zawieraniu umowy o pracę żą-

dać od pracownika złożenia kaucji jedynie na zabezpieczenie rzeczywistych szkód i strat, mogących wyniknąć z winy pracownika przy wykonywaniu pracy lub z powodu tej pracy łącznie z ewentualnymi kosztami sądowymi. Powstałą szkodę lub stratę pracodawca może pokryć z kaucji tylko za zgodą pracownika tak co do zasady, jak i co do wysokości odszkodowania; w braku zaś porozumienia — na podstawie orzeczenia sądowego.

§ 6.

Odzież ochronna.

Każda dorożka samochodowa winna mieć jedną parę kombineson, a w porze zimowej kożuch i rękawice.

§ 7.

Wzajemna interwencja.

Strony występujące w niniejszym orzeczeniu mają prawo i obowiązek wzajemnej interwencji we wszelkich sprawach, powstających na tle niniejszego orzeczenia.

§ 8.

Postanowienia ogólne.

Orzeczenie niniejsze zastępuje z mocy samego prawa wszelkie postanowienia układów zbiorowych, których postanowienia byłyby mniej korzystne niż postanowienia orzeczenia niniejszego.

Warunki umowy indywidualnej o pracę mniej korzystne dla pracowników, niż przewiduje orzeczenie, są nieważne i ulegają zastąpieniu z mocy prawa przez odpowiednie postanowienia orzeczenia niniejszego, natomiast warunki korzystniejsze pozostają w mocy.

§ 9.

Termin ważności orzeczenia.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 23 maja 1938 r. do dnia 31 maja 1939 r. i przedłuża się automatycznie o każdy rok następny, o ile którakolwiek ze stron nie wypowie orzeczenia na jeden miesiąc przed upływem jego ważności.

Na wypadek powstania stanu bezumownego płaca ustalona niniejszym orzeczeniem obowiązuje aż do czasu zawarcia i wejścia w życie nowego układu zbiorowego lub nowego orzeczenia.

Komisja Pojednawczo-Rozjemcza wzywa strony, aby się oświadczyły w terminie do dnia 1 czerwca 1938 r., czy orzeczenie niniejsze przyjmują.

Gdynia, dnia 23 maja 1938 r.

Przewodniczący
Komisji Pojednawczo-Rozjemczej
w Gdyni:
(—) *inż. Józef Helbrecht*

Ławnicy ze strony pracodawców:
(—) *St. Strokowski*
(—) *Gustaw Schmidt*
(—) *Józef Kunert*

Ławnicy ze strony pracowników:
(—) *M. Jaroń*
(—) *Józef Chajecki*
(—) *Jan Tusk*

113.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 lipca 1938 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze miasta Białegostoku układowi zbiorowemu pracy z dnia 17 maja 1938 r.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział w Białymstoku zgłosił do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla

wszystkich robót budowlanych na obszarze miasta Białegostoku układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Białymstoku w dn. 17 maja 1938 r.

a) po stronie pracodawców przez Cech Majstrów Grupy Budowlanej w Białymstoku, Cech Majstrów Murarzy, Cieśli, Malarzy, Zdunów i Szklarzy miasta i powiatu białostockiego, Przedsiębiorstwo Budowlane inż. Jana Noworita, Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjno - Budowlanych inż. Franciszka Kumanta, Przedsiębiorstwo Budowlane J. Kornaszewskiego, oraz inż. Józefa Zaczeniuka, Władysława Kuligowskiego, Izaaka Azizorskiego, Ajzyka Fajngolda, Chaima Jankielewicza, A. Kanela, Hirsza Pinesa, Ajzyka Szałmuka, Szlomę Szmusza,

b) po stronie pracowniczej przez Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział w Białymstoku.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy VI Okręgu (Białystok, ul. E. Orzeszkowej 5) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Za Głównego Inspektora Pracy
Dyrektora Departamentu
(—) *J. Zagrodzki*
Naczelnik Wydziału

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 9.VII. 1938 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY.

W dniu 17 maja 1938 r. w lokalu Inspekcji Pracy 32 obwodu w Białymstoku pomiędzy następującymi właścicielami przedsiębiorstw budowlanych i Cechami:

1. Cechem Mistrzów Grupy Budowlanej w Białymstoku, ul. Rynek Kościuszki Nr 1, w osobach: Cieślaka Józefa i Żywolewskiego Franciszka,

2. Cechem Majstrów Murarzy, Cieśli, Malarzy, Zdunów i Szklarzy miasta i powiatu białostockiego w Białymstoku, ul. Kilińskiego Nr 21, w osobie Rozenbluma Anszla,

3. Przedsiębiorstwem budowlanym inż. Nowority Jana w Białymstoku, ul. Pierackiego Nr 14, w osobie Micieka Adama,

4. Przedsiębiorstwem robót inżynieryjno-budowlanych inż. Kumant Franciszek w Białymstoku, ul. Grottgera Nr 1-a, w osobie inż. Diamanta Izaaka,

5. Przedsiębiorstwem budowlanym Kornaszewski J. w Białymstoku — Budowa Krywlany w osobie Birona Janusza,

6. Inż. Zaczeniukiem Józefem w Białymstoku, ul. Artyleryjska Nr 2,

7. Kuligowskim Władysławem w Białymstoku, ul. Bema Nr 11/1,

8. Azizorskim Izaakiem w Białymstoku, ul. Sienkiewicza Nr 29,

9. Fajngoldem Ajzykiem w Białymstoku, ul. Kościelna Nr 8,

10. Jankielewiczem Chaimem w Białymstoku, ul. Sienkiewicza Nr 17a,

11. Kanelem A. w Białymstoku, ul. Czestochowska Nr 9,

12. Pinesem Hirszem w Białymstoku, ul. Pierackiego Nr 6,

13. Szałmukiem Ajzykiem w Białymstoku, ul. Polna Nr 19 i

14. Szmuszem Szlomą w Białymstoku, ul. Polna 22

— z jednej strony,

a Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział w Białymstoku, ul. Jurowiecka Nr 10, w osobach: Grada Franciszka, sekretarza tegoż Związku oraz delegatów: Gniecieckiego Aleksandra, Olszewskiego Stefana i Rozenbluma Izaaka — z drugiej strony,

przy współudziale p. o. inspektora pracy 32 obwodu inż. Kandiaka Jana, na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. Ust. R. P. Nr 31, poz. 242) został zawarty układ zbiorowy pracy, ustalający warunki pracy i płacy w przemyśle budowlanym na obszarze Białegostoku i okolicy następującej treści:

§ 1.

Układ niniejszy normuje warunki pracy i płacy przy wszelkich robotach, wchodzących w zakres budownictwa na obszarze miasta Białegostoku.

§ 2.

Ustala się następujące minimalne stawki płac za dzień pracy:

1) murarz I kategorii —
przy wykonywaniu samodzielnych trudniejszych prac murowanych lub tynkowanych (np. licowaniu

ozdobnych ścian licówką, murowaniu filarów wielobocznych i trudniejszych sklepień, ciągnięciu i gierowaniu ozdób architektonicznych, ozdobnym tynkowaniu ścian frontowych, sztablatur, tynków szlachetych, samodzielnym ustawianiu futryn i t. p. otrzymuje nie mniej niż . . . . 9.— zł.

2) murarz II kategorii — nie mniej niż . . . 8.— zł.

3) pomocnik murarski zatrudniony w stosunku 1 na 5 murarzy — nie mniej niż . . . . . 6.— zł.

4) gracownik — nie mniej niż . . . . . . 5.60 zł.

5) koźlarz — nie mniej niż . . . . 5.60 zł.

6) cieśla I kategorii — który wykonuje samodzielnie według rysunków połączenia i zaciosy w wiązaniach dachowych i innych oraz montuje takowe na miejscu przeznaczenia, wykonuje schody drewniane, podłogi białe, drzwi szpungowe i t. p. oraz samodzielnie wykonuje według rysunku szalunki do żelbetów, otrzymuje nie mniej niż . . . . . 7.— zł.

7) cieśla II kategorii — nie mniej niż . . . 5.60 zł.

8) zbrojarz — który wykonuje samodzielnie na podstawie otrzymanych rysunków konstrukcyjnych gięcie żelaza, układanie i wiązanie armatury na szalowanie, nie mniej niż . . . . 6 zł.

9) betoniarz — który wykonuje układanie zaprawy betonowej w szalowaniach trudniejszych konstrukcji, ubija i wyrównuje zabetonowane części konstrukcji żelbetów, otrzymuje nie mniej niż . . . 6.— zł.

10) robotnik niewykwalifikowany — nie mniej niż 4.40 zł.

Uwaga: Stawianie rusztowań przy budowach wszelkiego rodzaju wini wynkonywać tylko cieśle a nie murarze i robotnicy niewykwalifikowani.

§ 3.

Na wypadek stosowania przy robotach budowlanych systemu akordowego stawki jednostkowe za pracę w akordzie winny być obliczone w taki sposób, aby zarobek ogólny robotnika akordowego był co najmniej o 25% wyższy od płacy dniówkowej robotnika odpowiedniej kategorii.

§ 4.

Wypłaty zarobków dokonywa się nie rzadziej niż co dwa tygodnie, w sobotę, niezwłocznie po zakończeniu pracy, przy

czym wypłata nie może trwać dłużej niż godzinę po zakończeniu pracy.

Każdy robotnik winien otrzymać bezpłatnie książeczkę obrachunkową niezależnie od ilości zatrudnionych.

§ 5.

Przy przyjmowaniu do pracy z prawa pierwszeństwa korzystają przede wszystkim pracownicy miejscowi, zaś przy koniecznej redukcji zwolnieniu podlegają pracownicy pozamiejscowi.

Pracodawcy zobowiązują się zatrudniać jedynie robotników nie posiadających poza pracą rąk żadnych innych środków utrzymaia oraz nie przyjmować do pracy praktykantów polecanych przez organizacje młodzieży sjonistycznej, emigrującej do Palestyny (Hecholuc).

§ 6.

Ilość uczniów zatrudnionych na budowie nie może przekraczać ilości ustalonej obowiązującym rozporządzeniem Wojewody Białostockiego.

§ 7.

Na budowach stosowany będzie ośmiogodzinny dzień pracy i sześciogodzinna sobota (angielska), przy czym wynagrodzenie za pełny tydzień (48 godzin) otrzymują robotnicy, którzy przepracowali co najmniej 40 godzin. Przy przepracowaniu mniejszej ilości godzin robotnik otrzymuje wynagrodzenie tylko za rzeczywiście przepracowany czas.

Praca w godzinach nadliczbowych będzie wynagradzana w myśl obowiązujących przepisów ustawowych.

§ 8.

Robotnicy korzystają z urlopów wypoczynkowych stosownie do odpowiednich przepisów ustawowych.

§ 9.

Przedsiębiorców budowlanych obowiązuje przestrzeganie warunków higieny i bezpieczeństwa pracy w myśl rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej z dnia 23 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 329).

§ 10.

Na budowach, gdzie pracuje więcej niż 5 robotników, robotnicy wybierają spośród swego grona przynajmniej jednego delegata i zastępcę, którzy czuwają nad wykonywaniem warunków umowy oraz przestrzeganiem ustawodawstwa pracy i przepisów regulaminu pracy, który po uzgodnieniu z robotnikami i zatwierdzeniu przez Inspektora Pracy winien być wywieszony na widocznym miejscu na budowie i pośredniczą pomiędzy robotnikami i kierownictwem robót celem zapobiegania zatargom w czasie pracy.

Delegaci pracują na ogólnych warunkach dla wszystkich robotników, lecz za pełnienie swych funkcji nie będą szykanowani ani zwalniani z pracy, z wyjątkiem istotnej konieczności.

Należeniu robotników do Związku firmy nie będą stawiały przeszkód.

§ 11.

Postanowienia niniejszego układu zbiorowego pracy korzystniejsze dla robotników, niż postanowienia umów indywidualnych, zastępują z mocy prawa odnośne postanowienia tych umów, jednak postanowienia indywidualnych umów o pracę, korzystniejsze dla robotników, niż postanowienia układu niniejszego, pozostają w mocy.

Stosowanie stawek niższych od ustalonych niniejszym układem będzie uważane za bezprawne obniżenie stawek i podlega sankcjom karnym w przypadkach i granicach przewidzianych w art. 59 prawa o wykroczeniach oraz w trybie przewidzianym w odpowiednich przepisach prawnych.

§ 12.

Układ niniejszy obowiązuje od dnia 23 maja 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r.

O ile na miesiąc przed upływem terminu wygaśnięcia układu żadna ze stron układu nie zapowie jego wygaśnięcia, wówczas układ ten przedłuża się na następny rok i tak z roku na rok.

Zapowiedzenie wygaśnięcia układu winno być zgłoszone do rejestru układów zbiorowych pracy.

§ 13.

Na wypadek powstania stanu bezumownego stawki ustalone niniejszym układem obowiązują aż do czasu zawarcia i wejścia w życie nowego układu zbiorowego.

§ 14.

Układ niniejszy podlega zgłoszeniu do rejestru układów zbiorowych pracy Inspektorowi Pracy VI Okręgu w Białymstoku.

§ 15.

Strony podpisane na układzie zobowiązują się podjąć wspólne starania o rozciągnięcie mocy obowiązującej układu niniejszego na wszystkie przedsiębiorstwa i wszystkie roboty budowlane na obszarze Białegostoku.

Białystok, dnia 17 maja 1938 r.

Pracodawcy:

Cech Mistrzów Grupy Budowlanej w Białymstoku:

(—) *Józef Cieślak* (—) *Franciszek Żywolewski*

Cech Majstrów Murarzy, Cieśli, Malarzy, Zdunów i Szklarzy miasta i powiatu Białystok:

(—) *Anszel Rozenblum.*

Przedsiębiorstwo budowlane inż. Noworyta Jan:

(—) *Adam Miciek*

Przedsiębiorstwo robót inżynieryjno - budowlanych inż. Kumant Franciszek:

(—) *inż. Izaak Diamant*

Przedsiębiorstwo budowlane — Kornaszewski J. — Budowa Krywlany:

(—) *Janusz Biron*

(—) *inż. Józef Zaczeniuk*

(—) *Izaak Azizorski*

(—) *Chaim Jankielewicz*

(—) *Hirsz Pines*

(—) *Szloma Szmusz*

(—) *Władysław Kuligowski*

(—) *Ajzyk Fajngold*

(—) *A. Kanel*

(—) *Ajzyk Szałmuk*

P r a c o w n i c y:

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział w Białymstoku:

(—) *Franciszek Grad*
(—) *Aleksander Gnieciecki*
(—) *Stefan Olszewski*
(—) *Izaak Rozenblum*

Układ zawarto w obecności:

p. o. inspektora pracy 32 obwodu
(—) *inż. J. Kandiak*

Rejestruję. Dnia 15 czerwca 1938 r.
Nr. rejestru 46, strona 109.

Okręgowy Ispenktor Pracy VI Okręgu w Białymstoku:
(—) *inż. Świeżawski*

114.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw urządzeń zdrowotnych na obszarze miasta st. Warszawy i okolicy układowi zbiorowemu pracy z dnia 10 czerwca 1938 r., zawartemu w drodze dobrowolnego postępowania arbitrażowego.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Związek Metalowców Hutników i Pokrewnych Zawodów Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Warszawie zgłosił do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia

1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw urządzeń zdrowotnych na obszarze miasta st. Warszawy i następujących miejscowości: Bielan, Młocin, Żerania, Annopola, Starego Bródna, Ząbek, Kawenczyna, Wawra, Gocławka, Wilanowa, Służewa, Okęcia, Rakowa łącznie z Paluchem, Fortu Bema, Szczęśliwic, Włoch, Osiedla Boernerowa - Babic i Wawrzyszewa układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Warszawie w dniu 10 czerwca 1938 r. w drodze dobrowolnego postępowania arbitrażowego:

a) po stronie pracodawców przez Związek Właścicieli Przedsiębiorstw Urządzeń Zdrowotnych R. P.,
b) po stronie pracowniczej przez Związek Metalowców Hutników i Pokrewnych Zawodów Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Warszawie oraz Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy I Okręgu (Warszawa, ul. Marszałkowska Nr 84) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

(—) *M. Klott*

Główny Inspektor Pracy
i Dyrektor Departamentu

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 30.VI. 1938 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY

dla przedsiębiorstw urządzeń zdrowotnych zawarty w drodze dobrowolnego postępowania arbitrażowego.

Związek Właścicieli Przedsiębiorstw Urządzeń Zdrowotnych R. P. — z jednej strony,

a Związek Metalowców Hutników i Pokrewnych Zawodów Zjednoczenia Zawodowego Polskiego oraz Centralny Zwią-

zek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce — z drugiej strony,

zapisami z dnia 23 i 28 maja oraz 2 i 3 czerwca 1938 r. postanowiły poddać całokształt punktów spornych pod orzeczenie Arbitra wyznaczonego przez Ministra Opieki Społecznej.

Wyznaczony przez Pana Ministra na Arbitra w powyższym sporze dekretem z dnia 7 czerwca 1938 r. Nr Pp. 1/0-8, po wysłuchaniu głosów stron na rozprawie odbytej w Ministerstwie Opieki Społecznej w dniu 8 czerwca 1938 r. oraz po szczegółowym zbadaniu sprawy,

zważywszy,

że sprawa podziału na kategorie i definicja tych kategorii została określona pismem Związku Właścicieli Przedsiębiorstw Urządzeń Zdrowotnych R. P. z dnia 2 czerwca rb. według brzmienia orzeczenia Komisji Rozjemczej z dnia 29 kwietnia 1937 r.,

że sprawa dwuetapowości podwyżki, wobec znacznego upływu czasu od chwili wygaśnięcia obowiązującego orzeczenia, straciła na aktualności,

że zagadnienie diet, dodatku za pracę w wodzie i sprawa zwrotu kosztów przejazdu winna być unormowana w płaszczyźnie dotychczasowych postanowień, gdyż na przestrzeni ostatniego roku nie zaszły w tej mierze żadne wydarzenia, któreby uzasadniały potrzebę zmiany,

orzekam co następuje:

§ 1.

Ustalam następujące minimalne płace za godzinę:

Monter I kategorii nie mniej niż	zł 1,55
Monter II kategorii nie mniej niż	„ 1,35
Monter III kategorii nie mniej niż	„ 1,20
Pomoc fachowa (ślusarze, uszczelniacze) nie mniej niż	„ 0,92
Pomoc niefachowa nie mniej niż	„ 0,75

Stawki powyżej ustalone przysługują robotnikom zatrudnionym w przedsiębiorstwach urządzeń zdrowotnych według zasad i definicji orzeczenia Komisji Rozjemczej z dnia 29 kwiet-

nia 1937 r., ogłoszonego w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy z 1937 r. Nr 3, poz. 17.

§ 2.

Wysokość diet na robotach wyjazdowych i wysokość dodatków za pracę w wodzie ustalam według zasad orzeczenia Komisji Rozjemczej z dnia 29 kwietnia 1937 r.

§ 3.

Wszystkie pozostałe kwestie, a więc i sprawa przejazdów tramwajowych, nieunormowane odmiennie przez strony w drodze dotychczasowych bezpośrednich rokowań, będą regulowane w myśl zasad orzeczenia Komisji Rozjemczej z dnia 29 kwietnia 1937 r.

§ 4.

Warunki indywidualnych umów o pracę korzystniejsze niż postanowienia orzeczenia niniejszego pozostają w mocy, natomiast warunki mniej korzystne ulegają zastąpieniu z mocy samego prawa przez ustalenie niniejszego orzeczenia.

§ 5.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 czerwca 1938 r. do dnia 31 maja 1939 r. i jeżeli na trzy miesiące przed dniem 31 maja 1939 r. nie zostanie przez którąkolwiek ze stron wypowiedziane, przedłuża się na kolejno następujący rok.

Warszawa, dnia 10 czerwca 1938 r.

Arbiter:

(—) Zbigniew Wróblewski
Inspektor w Ministerstwie Opieki Społecznej

Rejestruję. 17.VI.1938 r.
Nr rej. 157.

w/z Inspektor Pracy I Okręgu
(—) S. Kwapiński

115.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw posadzkarskich drzewnych na obszarze miasta st. Warszawy i okolicy układowi zbiorowemu pracy z dnia 11 maja 1938 r.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce zgłosił do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw posadzkarskich drzewnych na obszarze miasta st. Warszawy i miejscowości: Bielan, Młocin, Żerania, Annopola, Starego Bródna, Ząbek, Rembertowa, Kawenczyna, Gocławka, Wawra, Anina, Międzylesia, Radości, Miedzeszyna, Falenicy, Michalina, Józefowa, Świdra, Otwocka ze Śródborowem, Wilanowa, Służewa, Okęcia, Rakowa łącznie z Paluchem, Fortu Bema, Szczęśliwic, Boernerowa - Babic, Wawrzyszewa, Włoch, Czechowic - Ursusa, Piastowa i Pruszkowa układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Warszawie w dniu 11 maja 1938 r.:

a) po stronie pracodawców przez Stowarzyszenie Producentów i Przemysłowców Posadzkarskich w Polsce oraz Zjednoczenie Przedsiębiorców Robót Posadzkarsko - Drzewnych w Warszawie,

b) po stronie pracowniczej przez Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy I Okręgu (Warszawa, ul. Marszałkowska Nr. 84) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

(—) *M. Klott*
Główny Inspektor Pracy
i Dyrektor Departamentu

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 30.VI. 1938 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY.

Pomiędzy:
Stowarzyszeniem Producentów i Przemysłowców Posadzkarskich w Polsce z siedzibą w Warszawie, przy ul. Grażyny 15, działającym w osobach: pp. *Czesława Damięckiego* i *Mieczysława Węgrowicza* oraz

Zjednoczeniem Przedsiębiorców Robót Posadzkarsko-Drzewnych z siedzibą w Warszawie, przy ul. Targowej nr 49 m. 30, działającym w osobach: pp. *Wacława Trzmielewskiego* i *Kazimierza Szymańskiego*

— z jednej strony, a

Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, z siedzibą w Warszawie, przy ul. Wareckiej nr 9, działającym w osobach: pp. *Bolesława Czerwińskiego, Stanisława Wodzeńskiego, Władysława Witaszyńskiego, Wiktora Szafurskiego* i *Stanisława Banaszkiewicza*

— z drugiej strony

zawarty został w dniu 11 maja 1938 r. w Urzędzie Inspekcji Pracy I Okręgu w Warszawie układ zbiorowy pracy treści następującej:

§ 1.

Układ niniejszy obowiązuje od dnia 1 maja 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r. z prawem zapowiedzenia wygaśnięcia układu przez każdą ze stron na jeden miesiąc przed upływem powyż-

szego terminu. O ile w terminie tym nie nastąpi pisemne zapowiedzenie wygaśnięcia układu, układ przedłuża się automatycznie na dalszy rok i następne lata z zastrzeżeniem takiego samego trybu zapowiedzenia wygaśnięcia, w każdym roku na jeden miesiąc przed dniem 31 marca.

§ 2.

Układ obejmuje wszelkie roboty, wchodzące w zakres układania posadzek drzewnych i obowiązuje na obszarze m. st. Warszawy i miejscowości okolicznych, a mianowicie: Bielan, Młocin, Żerania, Annopola, Starego Bródna, Ząbek, Rembertowa, Kawenczyna, Gocławka, Wawra, Anina, Międzylesia, Radości, Miedzeszyna, Falenicy, Michalina, Józefowa, Świdra, Otwocka ze Śródborowem, Wilanowa, Służewa, Okęcia, Rakowa łącznie z Paluchem, Fortu Bema, Szczęśliwic, Boernerowa-Babic, Wawrzyszewa, Włoch, Czechowic-Ursusa, Piastowa i Pruszkowa.

§ 3.

Na robotach będzie stosowany 8-o godzinny dzień pracy i 6-o godzinna sobota (tzw. angielska).

W myśl ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 735), robotnicy posadzkarscy po przepracowaniu roku w przedsiębiorstwie korzystać będą z 8-o dniowego płatnego urlopu, a po przepracowaniu 3-ch lat z 15-to dniowego płatnego urlopu. Zwalnianie robotników bezpośrednio przed nabyciem prawa do urlopu nie będzie stosowane, z wyjątkiem konieczności rzeczowej.

§ 4.

Ustala się następujące minimalne stawki płac akordowych dla robotników posadzkarskich na 1 m^2:

a) za układanie deszczułek (klepek) posadzkowych na obce pióro, na gwóźdź i lepnik

przy długości od 20 cm do 29 cm (włącznie) .	zł 1.07
przy długości od 30 cm wzwyż	„ 0.97
za łupanie pióra	„ 0.15

b) za układanie deszczułek (klepek) posadzkowych na własne pióro, gwóźdź i lepnik

przy długości od 20 cm do 29 cm (włącznie) . „ 0.92
przy długości od 30 cm wzwyż . . . „ 0.82

c) za układanie deszczułek (klepek) posadzkowych na asfalcie
przy długości od 20 cm do 29 cm (włącznie) . „ 1.44
przy długości od 30 cm wzwyż . . . . . „ 1.34

d) za przybicie listwy na płask wysokości od 2 do 3 cm i szerokości od 3 do 5 cm . . . . „ 0.05

e) za przybicie listwy na kant . . . . . „ 0.10

f) za rozsmarowanie podkładu pod lepnik . . „ 0.05
(przy układaniu deszczułek posadzkowych bez pióra w sztorcu pracodawca dodaje gotowe pióro).

g) za ocyklinowanie deszczułek (klepek) posadzkowych na gwóźdź i lepnik i zaciągnięcie woskiem (pastą) dostarczoną na miejsce robót przez pracodawcę . . . . „ 0.55
za ocyklinowanie deszczułek (klepek) posadzkowych, ułożonych na asfalcie z zaciągnięciem woskiem (pastą) dostarczoną na miejsce robót przez pracodawcę . . . . „ 0.76

Uwaga: Jeżeli cyklinowanie będzie wykonane bez zaciągnięcia woskiem (pastą) stawki wyżej oznaczone ulegają zmniejszeniu o . . . . . „ 0.03

Deszczułki winny być rozniesione po lokalach; za noszenie (pomijając częściowe uzupełnienia) będzie stosowana oddzielna zapłata, albo do każdorazowej umowy.

Kolorowanie pozostawia się do dobrowolnej umowy.

Za rozkładanie warstwy papieru pod deszczułkami specjalna dopłata nie będzie doliczana.

Roboty dodatkowe i specjalne, nie objęte powyższym cennikiem (wprawianie jednostajnych progów, przymocowywanie cokołów, układanie posadzki w cegiełkę, kwadraty, w plecionkę, układanie posadzki taflowej, reperacja i przekładanie starej posadzki) — pozostawia się do dobrowolnej umowy.

Za dobrą normalną robotę uważa się należyte przybicie deszczułek, nabicie pióra szczelnie na całej długości, ułożenie bez szpar, nie przybijanie w widocznych miejscach deszczułek brakowych (biel, sęki) i ciemnej lub jasnej, rażącej w kolorze. Posadzka po ułożeniu nie powinna skrzypieć. Przy lepniku lub asfalcie obowiązuje fachowe przymocowanie.

Za przerwę w pracy przy układaniu deszczułek lub posadzki, wywołaną nie z winy przedsiębiorcy, lecz z powodu in-

nych robót budowlanych lub wstrzymania robót przez kierownictwo budowy, przedsiębiorca posadzkarski nie opłaca.

Za przerwę w robocie, wywołaną brakiem z winy przedsiębiorcy posadzkarskiego materiałów potrzebnych do układania posadzki, przedsiębiorca płaci za jedną godzinę nie mniej niż zł 1.10.

§ 5.

Wypłaty w zasadzie winny się odbywać co tydzień i to w soboty niezwłocznie po zakończeniu robót, przy czym wypłata nie może trwać dłużej niż do godz. 16-tej.

§ 6.

W razie wykonania robót, wchodzących w zakres pracy przedsiębiorcy przez podprzedsiębiorcę, przedsiębiorca odpowiada za podprzedsiębiorcę wobec robotnika w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników.

§ 7.

Na robotach robotnicy wybierają spośród swego grona przynajmniej jednego delegata i zastępcę. Po odniesieniu się do kierownictwa, ustanowionego przez przedsiębiorcę, liczba delegatów może być powiększona.

Delegaci:

1) czuwają nad wykonaniem warunków umowy oraz przestrzeganiem ustawodawstwa robotniczego i przepisów regulaminu pracy, który po uzgodnieniu z robotnikami i zatwierdzeniu przez inspektora pracy winien być wywieszony w miejscu wykonywania robót;

2) pośredniczą pomiędzy robotnikami i kierownictwem robót celem zapobiegania zatargom w czasie pracy.

Delegaci pracują na ogólnych warunkach dla wszystkich robotników, lecz za pełnienie swych funkcji nie będą szykanowani ani zwalniani z pracy, z wyjątkiem istotnej konieczności.

Należeniu robotników do Związku firmy nie będą stawiały przeszkód. W porozumieniu z kierownictwem budowy przedstawicielowi Związku przysługuje prawo interwencji na budowie w razie niezałatwienia zatargu z delegatami.

§ 8.

Przedsiębiorców i majstrów posadzkarskich obowiązuje przestrzeganie warunków higieny pracy i bezpieczeństwa pracy w myśl rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej z dnia 23 maja 1935 r.

§ 9.

Powołana zostanie Komisja Porozumiewawcza, która w przypadku wynikających nieporozumień z tytułu wykonywania niniejszego układu będzie rozpatrywać i uzgadniać sprawy sporne.

Warszawa, dnia 11 maja 1938 r.

Pracodawcy:

Stowarzyszenie Producentów i Przemysłowców Posadzkarskich w Polsce:
(—) *C. Damięcki*
(—) *M. Węgrowicz*

Zjednoczenie Przedsiębiorców Robót Posadzkarsko-Drzewnych—Warszawa, Targowa Nr 49:
(—) *Trzmielewski*
(—) *K. Szymański*

Pracownicy:

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce:

(—) *B. Czerwiński*
(—) *S. Wodzeński*
(—) *Wład. Witaszyński*
(—) *W. Szafurski*
(—) *S. Banaszkiewicz*

Rejestruję. 16 maja 1938 r.

Nr rej. 96.

Inspektor Pracy I Okręgu:
(—) *R. Gregołajtys*

116.

OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1938 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich cegielni na obszarze powiatu poznańskiego układowi zbiorowemu pracy z dnia 14 czerwca 1938 r.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okrąg w Poznaniu, oraz Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe Rzeczypospolitej Polskiej, Okrąg w Poznaniu, zgłosiły do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich cegielni na obszarze powiatu poznańskiego układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Poznaniu w dniu 14 czerwca 1938 r.:

a) po stronie pracodawców przez Parową Cegielnię Rudnicze, Cegielnię w Kotowie, Cegielnię Parową Junikowo, Cegielnię Parową Żabikowo, Cegielnię Świerczewo i Syndyka masy J. W. Nowakowski i Synowie w Fabianowie;

b) po stronie pracowniczej przez Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okrąg w Poznaniu, i Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe Rzeczypospolitej Polskiej, Okrąg w Poznaniu.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy X Okręgu (Poznań, ul. Dąbrowskiego Nr 35/37) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

(—) *M. Klott*
Główny Inspektor Pracy
Dyrektor Departamentu

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 1.VII. 1938 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY.

Pomiędzy Cegielniami:

1) Rudnicze, pow. poznański — dr. Szymański Zygmunt,
2) Żabikowo „ „ — Fechner Ryszard,
3) Junikowo „ „ — Rakowicz i Walczak,
4) Kotowo „ „ — Glabisz Adam,
5) Świerczewo „ „ — Kindler Norbert i
6) Fabianowo „ „ — W. Nowakowski i Synowie

— z jednej strony, a związkami zawodowymi:

1) Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okrąg Poznań oraz

2) Chrześcijańskim Zjednoczeniem Zawodowym Rzeczypospolitej Polskiej, Okrąg Poznań

— z drugiej strony,

w dniu 14 czerwca 1938 r. w lokalu Inspektoratu Pracy w Poznaniu zawarto następujący układ zbiorowy pracy, normujący warunki pracy i płacy w wyżej wymienionych cegielniach.

§ 1.

Od dnia 15 czerwca 1938 r. obowiązują w wymienionych wyżej cegielniach następujące płace godzinne:

1) dla palaczy przy kotłach . . . . . 0.48 zł
2) dla palaczy przy piecach . . . . . 0.45 „
3) w szachcie przy nakładaniu gliny . . . 0.45 „
4) wywożenie z pieca . . . . 0.45 „

5 na garnku (w walcach) . . . . 0.45 „
6) przy ustawianiu . . . . 0.45 „
7) przy prasie cegły, sufitówki i pustaków . . 0.32 „
8) przy prasie dachówki i drenów . . . . 0.32 „
9) przy wózkach od prasy i pieca . . . . 0.23 „
10) gamowanie (stapeln) . . . . 0.23 „
11) w rusztunkach . . . . 0.23 „
12) robotnicy w wieku ponad 21 lat, zatrudnieni przy różnych pracach . . . . . . 0.45 „

Palaczom przy kotłach oblicza się 9 i pół godzin.

§ 2.

Płace godzinne, wymienione w § 1, są dla odnośnych kategoryj pracowników płacami podstawowymi i mogą być podwyższone poszczególnym pracownikom w zależności od ich zdolności i okresu czasu przepracowanego w danym zakładzie pracy.

Płace stosowane w cegielniach wyżej wymienionych, o ile są wyższe, nie mogą być obniżone do poziomu płac niniejszego układu zbiorowego pracy.

§ 3.

Płace akordowe i premiowe regulują poszczególne przedsiębiorstwa indywidualnie, przy czym gwarantuje się co najmniej 15% zwyżki ponad stawkę godzinną wtenczas, gdy akord jest wyrobiony. O ile akord nie jest wyrobiony, płaci się tylko stawkę godzinną.

§ 4.

Wypłata zarobków odbywa się co tydzień w piątek.

§ 5.

Układ niniejszy obowiązuje od dnia 15 czerwca 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r., z tym, że o ile nie zostanie zapowiedziane wygaśnięcie układu przez którąkolwiek ze stron na dwa miesiące przed jego upływem, tj. najpóźniej dnia 31 stycznia 1939 r., układ przedłuża się automatycznie z roku na rok przy

zachowaniu wyżej wymienionego dwumiesięcznego okresu zapowiedzenia wygaśnięcia.

Poznań, dnia 14 czerwca 1938 r.

Pracodawcy:

Dr Zygmunt Szymański
Parowa Cegielnia Rudnicze
(—) *A. Szymańska*

Cegielnia Parowa Junikowo
Rakowicz i Walczak
(—) *R. Szulcówna*

R. Fechner, Cegielnia Parowa Żabikowo
(—) *Bronisław Gawroński*

Cegielnia w Kotowie
(—) *Adam Glabisz*

Syndyk masy f. W. Nowakowski i Synowie, Fabianowo
(—) *inż. Małecki*

Cegielnia Świerczewo
(—) *N. Kindler*

Pracownicy:

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okrąg w Poznaniu:

(—) *Fr. Kowalewski*
sekr. okręg.

(—) *Ignacy Hecht*

(—) *Józef Gąsiorek*

Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe Rzeczypospolitej Polskiej, Okrąg w Poznaniu:

(—) *St. Bresiński*
sekr. okręg.

(—) *W. Stróżyk*

(—) *W. Gryczka*

układ zawarto w obecności:

(—) *mgr Z. Szykulski*
podinspektor pracy

644

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ.

ZAMÓWIENIA I WPŁATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA UL. DŁUGA 38/40

Drukarnia Państwowa Nr 99878. 1.VII.1938. 800.

Prenumerata roczna 20 zł. **Cena niniejszego numeru 50 gr.**